

Uthi ächta stånd
och bo nöijet är
then bästa ro:
betracktadt, då
cammererar...

Tammelin, Petrus Laurentii,

1700-1829 81 Cbza Fo1.




National Library
of Sweden

Wthi ächta stånd och bo
Nöjet är then bästa ro:

Betractadt/

Då

CAMMARERAREN

Edle och Högachtadt/ 

ALEXANDER

WATZ

Med

Edla och Högberömda Hingfru /



MARGARETA

ELISABETH

AHLBOM

Wthi förnämt och hederligt soles närvaro / ingingo ett Christeligt
Ächta Förbund med hwar annan i Stockholms Stad / den
6 Martii, Anno 1722.



Sinda ödet blindt alt gör / är en gammal sats och lära /
 Blinda ödet klart alt gör / är en rätt sats Gud til ära /
 Hwad en ^{Stroff} ^{zno} haft / för en sålsam galen grill /
 Så han i sin ^{Stroa} lärdt / ödets werling jag ej will
 Nu utnämna / ty jag weet / tolar wrångwist öde så
 Som till ^{ungångligt} slut / alt ting binda om the rå /
 Sålsam täncka afwen och Thales hierna män omfatta /
 När i Graekland öfwer alt / han för wisast öde skatta

*Astrologist vanite, med thes wärckand Influentier,
 Hemisphaeri stånd och skick / samt Horoscops Ingredientier,
 Men hwad wisshet fölgde på hans om ödet gjorde roop /
 Synthes klarlig när han föll / oförmöblig i en grop /
 Då han hüntens lopp beskåda skull / och andras öde spä /
 Säg! så måst han andras lämna / och till egit öde gå /
 Stagirites med thes flock / som naturen forska plåga /
 Wilja af naturens drift / ödet skull sin wärckan åga.*

Och at all ombytlig gång / af the dolda qualiteter,
 Som naturen hemligt bär / mörckt sitt ursprung efterleter /
 Men thet rätta ödet är / store Gudz försyn och skick /
 Som naturen / ödet / alt / drillar in till minsta prick /
 Och som utaf ewighet / flyter af Gudz råd och slut /
 Samt står fast / naturen sielf skönt sig wände in-och uth /
 Thetta ödet wisast är / som i owist intet leder /
 Men all utgång / äfwentyr skickar / lagar Gud till heder.

Och at dårar intet må / blinda ödet alt till skrifwa /
 Men wid ewighetens råd / uti ödmjukhet förblifwa /
 Jag will annat gå förbi / hwad i werlden sällsynt är
 Hwad tänckwärdigt / underligt / som af öde Tirul bär /
 Säg allen om gifftermål? hwad för öde spelar dår /
 När som obekante två / få hwar annan hertlig kär
 The hwar annan aldrig sedt wilja dock hwar annan åga /
 The hwar annan aldrig kändt / wilja närmast kärlet plåga.

Och

296
Och då hielper ingalund / hwad som en och an the råda /
Ty the obekante doch / the bli wäl bekante båda /
Och strart sötia till sin soot / mönlig / luffig kärleks boot /
Fast än slachten afwogwor / och skull sättja sig emot /
Ty rätt öde heter så / stora Gudz försyn thet gör /
At ofskrymtat älskogs drift / rena hiertan kärligt rör /
Men förlåt Herr Brudgum mig / och tillstånd med wörduad
fråga /
Hwad för främmand' ödes Eld / hoos Ehr mån itändt sin
låga /

När I alla finsta Mödr / som less mann af Landz män bära /
Har försmädt och ander gång / Eder kärlek lätit tåra
Utaf främmand' *Akars* Eld / och det tråfiligt / hafftigt att
The hemfödda ginstror / Ehr intet hunnit staga fatt /
Så! här seer man klarlig nog / at Gudz öde har sin kraft /
Hwilcken I hwat stund och dag uti wörd samt minne haft /
Högste Gud är säkert then / som alt thetta wärcket drifwit /
Och en brinnand kärleks *Flam*, hoos Ehr tändt och Ehr ingifwit.

Therför stannar jag twärt af / uti wälment trogen önskan /
Beder Gud at ödets slut / må alt stadig hoos Ehr grönska /
Du Herr Brudgum lefjörnögd / och tu sköna / wackra Brud /
Låt Ehr wän stödz / sägna sig / utaf redligheterens skrud /
O! I tåcka två / som nu / stark hoop blanda kärleks tro /
Gud låt god samdrächtighet / willigt / nöysamt hoos
Ehr gro!

Gud låt bägge länge få / wäl förnögd / ho till samman /
Och af wälstånd / tyder mång / ha behaglig frögd och gam-
man.

PETRUS TAMMELIN

Si Farwål? hwi så farwål? jo / nu far färrn Bergzlagz
bygden /
Qwin-köns prydnar / Landetz roos / sköna en docka /
wän med dygden.
Hwem är den / jo tro mig fritt / *Greta Lisa Ahlhom* får /
Som af ärbarhet och dygd namn med wörduad billigt bär.

Hon far bort / men säg mig hwart? till den ort som altid drager /
Landets sköndhet heem til sig och the wackrast Flickor tager /
I beskydd och godt förwar / som är stolta *Stockholms* Stad /
Där mång *Venus* med sin wän / lefwer wäl förnögd och glad /

Men then söta siäten säg! hwad wil hon i *Stockholm* göra /
Där man buller larm och gny / med mångt annat måtte höra /
Jo / hur stadig som hon war / så har *Abrilds* retand pöl /
Ombytt henne / at hon nu / drifs af kärleks susand öl /

Men hwad skadar gifsta sig / thet har Gud så welat laga /
At så länge himlen står / skal en wän then andra taga /
Fast Bergzlagen är af steen / är dock Bergzlagz Flickan eh /
Hon wil gärna gifsta sig / säger där til sällan nek /

Men

Men hvem skal hon äga få? är en man af hurtigt sinne/
af godt snille/ wittert wett/ snelt förstånd och duhtigt knane/
Carnreer Alexander Watz, wid then Finska Theris strand/
Runnen opp/ men måst/ sin tid förnödt uti Swea land.

Ej så stee i Herrans namn! alt är wäl/ låt Watzen saga/
Swänksa Liljan i sin famn / jag är säker/ han kan laga/
Swänksa Liljan fruchtsam blir / och bär bländningz roser
Stöna wackra see uppå / som med tiden löpa / gå.

Nu står ej tillbaka mehra / än at önska tusend lycka /
Det Förnäma Brudepar / ingen sorg må undertrycka /
Deras nys opgångne sool / men med glädje klarhet fin /
Ejse liust i alla rum / wid hwart ord och wänlig min /

Eja / tag Herr Brudgum nn / tag wår Bergzlagz Crantz och
ära /

Tag bort henne i Ehrs bo / tag wålan then Bruden låra /
Dumbyttig les förnögd och låg henne på ehrs arm!

Hon skal öppna strart för Ehrs / sin opwårmda söta barm /

Gack och J wår täcka Brud / gack uti Ehrs Brudgums sköte /
Mycken frögd med lust och ro / Eder står och när stedz möte

Gud wälsigne båda två! där wid jag och tiger still /

Sar nu wäl / sar wähl mång stånd / sar skön Greta Lisa lil.

GABRIEL TAMMELIN.

